

tioner med et klientel, hvor op til halvdelen eller flere er over 18 år.

I den forbindelse har Centret oplyst følgende vedrørende aldersfordelingen af de 143 voksne handicappede, der ifølge undersøgelsen bor i § 96-institutioner:

- 60 personer er over 18 år, men endnu ikke fyldt 19.
- 20 personer er 19 år, men endnu ikke fyldt 20.
- 23 personer er 20 år.
- 8 personer er 21 år.
- 5 personer er 22 år.
- 5 personer er 23 år.
- 2 personer er 22 år.
- 4 personer er 25 år.
- 2 personer er 27 år.

Til disse i alt 129 skal medregnes 14 personer, hvis præcise alder ikke er opgivet, men hvor det af svarene fremgår, at disse personer er over 18 år, heraf 4, som er 20 år eller derover. Den ældste er over 30 år.

Materialet giver ikke mulighed for at sige, hvor stor en del af institutionens/afdelingens beboere disse beboere udgør.

Et enkelt amt har oplyst, at man har 3 institutioner, som drives efter bistandslovens § 96, hvor samtlige beboere er over 18 år. Amtet oplyser samtidig, at der er truffet beslutning om, at disse 3 institutioner pr. 1. januar 1996 overgår til drift efter bistandslovens § 112.

Amtsrådsforeningen har oplyst, at der findes § 96-institutioner eller samlede dele af § 96-institutioner for handicappede, hvor mindst halvdelen af beboerne er over 18 år. Amtsrådsforeningens holdning er, at disse institutioner eller afdelinger bør ændres til § 112-institutioner.

Herudover kan jeg oplyse, at der gennem Danmarks Statistik kan indhentes nærmere oplysninger om antallet af døgninstitutioner for børn og unge, hvor over halvdelen eller flere er over 20 år (antallet af over 18-årige opgøres ikke særskilt). Antallet af døgninstitutioner efter bistandslovens § 96 er i skemaerne opgjort særskilt for stofmisbrugere, hvorfor denne gruppe kan udskilles af tallet, medens det for de øvrige § 96-institutioner formentlig ikke vil være muligt nærmere at udskille personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap fra den øvrige gruppe af døgninstitutionerbeboere. Der henvises i denne forbindelse til min besvarelse af spørgsmål nr. S 370.

Indhentning af disse oplysninger kræver imidlertid, at Danmarks Statistik særskilt gen-

nemgår skemaerne. Jeg vil naturligvis gerne bede Danmarks Statistik herom, såfremt det ønskes.

Spm. nr. S 412

Til økonomiministeren (9/11 95) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren forklare, hvordan man kan tale om en mindsket betaling af ATP- og arbejdsmarkedsbidrag og dermed reducerede lønudgifter, når nettoprovenuet for arbejdsgiverne ifølge FFL 1996 er beregnet til at stige fra 0 til 1,1, 1,8 og 1,5 mia. kr. for henholdsvis finansårene 1997, 1998 og 1999 (det beregnede nettoprovenu er fremkommet ved at subtrahere den oplyste tilbageførsel fra det budgetterede provenu fra arbejdsgiverne), og vil ministeren endvide oplyse, hvordan de omtalte investeringstilskud (Tabel 1.15, Økonomisk oversigt 1994, side 100) tænkes anvendt, og hvor de er at finde på finansloven?«

Begrundelse

Nærværende spørgsmål er stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 223.

Begrundelsen for spørgsmålet er, at medmindre den i forvejen budgetterede stigning i arbejdsgiverbidrag bliver kompenseret på anden vis, synes der ikke at være tale om en reel tilbageførsel af de grønne afgifter.

Svar (28/11 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I forbindelse med indfasningen af skattereformen skal arbejdsgiverne betale arbejdsmarkedsbidrag fra 1997. Arbejdsgivernes bidrag er 0,3 pct. i 1997 og 0,6 pct. i 1998 og 1999 af bidragsgrundlaget. Dette giver ifølge FFL 1996 et provenu på 1,7 mia. kr. i 1997 og 3,3 mia. kr. i hvert af årene 1998 og 1999.

En væsentlig forudsætning bag Folketingets vedtagelse af energipakken i juni 1995 var, at hele afgiftsprovenuet fra de grønne afgifter på erhvervene skulle tilbageføres. En del af tilbageføringen gives gennem en mindre betaling af arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgiverne. Mod-